

VVM Iran

Vereinigung zur Verteidigung der Menschenrechte im Iran e.V.
Postfach 52 42
30052 Hannover
Tel.: +49 511 44 04 84
Fax: +49 511 26173 76
Email: info@bashariyat.de www.bashariyat.de

ماده 2 اعلامیه جهانی حقوق بشر

الف/ هر کس میتواند بدون هیچگونه تمایز مخصوصا از حیث نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب، عقیده سیاسی یا هر عقیده دیگر و همچنین ملیت، وضع اجتماعی، ثروت، نسب یا هر موقعیت دیگر از تمام حقوق و کلیه آزادیهایی که در اعلامیه حاضر ذکر شده است بهره مند گردد.

ب/ بعلاوه هیچ تبعیضی به عمل نخواهد آمد که مبتنی بر وضع سیاسی، اداری و قضائی یا بین المللی کشور یا سرزمینی باشد که شخص به آن تعلق دارد، خواه این کشور مستقل تحت قیمومت یا غیر خود مختار بوده یا حاکمیت آن به شکلی محدود شده باشد.

سرکوب، بازداشت و خشونت علیه زنان را محکوم میکنیم

نابرابری جنسی و خشونت بر زنان یکی از واقعیت های تلخ جهان معاصر است و خشونت علیه زنان رایجترین شکل نقض حقوق بشر بشمار میرود.

خشونت علیه زنان مرز نمی شناسد و هر چه جامعه بیشتر تحت تاثیر فرهنگ مذهبی قرار میگیرد این خشونت ها عریان تر می شوند. در طول حیات حکومت اسلامی در کشورمان این روند چرخه معکوسی را طی کرده است.

حکومت اسلامی از فردای دستیابی به قدرت، آشکارا به اعمال خشونت علیه زنان در عرصه های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی روی آورد. حذف قانون حمایت خانواده مصوب سال ۱۳۵۴، تحمیل حجاب اجباری، کاهش سن ازدواج دختران، اخراج هزاران کارمند زن و... از نخستین اقدامات خشونت بار رژیم علیه زنان بوده است. تحمیل حجاب اجباری خود به تنهایی یکی از خشونت های آشکاری است که طی بیش از ۳۰ سال بر زنان ایرانی اعمال می شود.

در این سالها هزاران زن و دختر به دلیل رعایت نکردن حجاب، مورد ضرب و جرح ماموران گشت جنرال، تارالله و دهها گشت دیگر قرار گرفته، دستگیر و بعضا مورد تجاوز جنسی سرکوبگران قرار گرفته اند.

همچنین زنان زندانی سیاسی در زندان های ایران و در بیدادگاه های اسلامی در موارد بسیاری به دلیل زن بودن متحمل تحقیر، خشونت ها و احکام مضاعف شده اند.

حکومت اسلامی منشاء و عامل اصلی اعمال خشونت بر علیه زنان است و با قانونی کردن تبعیض جنسیتی در عرصه های مختلف اجتماعی و اقتصادی، باعث تقویت تفکر و رفتار های مردسالارانه شده است. تفکری که خود سرچشمه بسیاری از خشونت های وارده بر زنان است. قوانین کیفری و جزایی در ایران نیز مردسالارانه بوده، از زنان در برابر تعرضات و آسیب های جسمی و روانی از سوی مردان حمایتی نمی کند. قانون مجازات اسلامی در جرایمی مانند جراحت، نقص عضو و یا قتل (از آنجا که ارزش جسم و جان زنان در قانون مجازات اسلامی نصف مردان محسوب می شود) عملا باعث تشویق خشونت مردان بر علیه زنان شده است.

هرگونه نابرابری و اعمال خشونت، بر زنان را محکوم و برابری حقوق زنان و مردان تاکید می نمایم

هرچند امکان آمارگیری دقیق در ایران وجود ندارد اما آمار های رسمی دولت که فاصله زیادی با ارقام واقعی دارند، حاکی از رشد قابل توجه خشونت علیه زنان در حوزه های خصوصی و عمومی است.

افزایش گسترده و دردناک میزان خشونت علیه زنان در ایران طی سالهای اخیر حاصل ساختار فکری و نظام سیاسی است که در آن زنان موجوداتی هستند که اختیار خود را ندارند. صاحب اختیار زنان در عرصه خصوصی، مردان و در عرصه عمومی، حکومت اسلامی است.

ما بر این باوریم مادامی که در جامعه نابرابری جنسی و خشونت بر زنان یکی از واقعیت های تلخ آن باشد و حکومت ها نیز با اعمال خشونت حکومتی بر شدت آن بیافزایند، نمی توان جامعه های دمکرات و آزاد داشت.

کانون دفاع از حقوق بشر در ایران

کمیته دفاع از حقوق زنان